

နိဒါန်း

ဤစစ်နှင့်စစ်သားခေါ် စာအုပ်မှာ တရုတ်ဂျပန်စစ်ပွဲကြီးတွင် စစ်သားတစ်ယောက် ကြုံတွေ့သော ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်းဖြစ်လေသည်။ ထိုမှတ်တမ်းတွင် ရေးသားချက်များမှာ အပိုအမိုဟူ၍ ဘာမျှမပါ။ ဟိတိုကျကျမှန်မှန်ကန်ကန် ရေးသားချက်များသာဖြစ်၍ ထိုမှတ်တမ်းရေး ဆရာ ဆာဂျင်အရှိဟေးဟိနိုသည် ၁၉၃၇ ခုနှစ်တွင် ဟန်ချောင်နယ်တွင် တိုက်၍၊ ၁၉၄၀ ခုနှစ်အထိ စစ်မြေပြင်မှာပင် ရှိနေပေသေးသည်။

ဟိနိုသည် ဒိုင်ယာရီမှတ်တမ်းများကို မှန်မှန်ရေး၍ စာများကို မပြတ်မလပ်ရေးကာ ဆွေမျိုးမိဘနှင့်မိတ်ဆွေများထံ ပို့လေ့ရှိလေသည်။ ထိုမှတ်တမ်းနှင့် ထိုစာများတွင် ဟိနိုသည် ခြင်းချွန်ခြင်းမရှိ၊ ဘွင်းဘွင်းနှင့်ရှင်းရှင်း သူ့စိတ်တွင်းတွင် ဖြစ်သမျှတွေ့ကို ရေးလေ့ရှိ၏။ အရပ်သား လူစိမ်းတစ်ယောက် စစ်သားဘဝရောက်ရာတွင် ဖြစ်ပျက်ကြုံတွေ့သော ကြောက်ခြင်း၊ လန့်ခြင်း၊ ပင်ပန်းစိတ်ညစ်ခြင်း၊ ဂုဏ်တက်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်တို့ကို ဤမှတ်တမ်း ဖတ်ရှုရသူတို့ တွေ့ရှိနိုင်ကြပါ လိမ့်မည်။ စစ်မြေပြင်မှရေးလိုက်သော ထိုမှတ်တမ်းနှင့် စာများကို ပိုပြင်းပြုကာ ဤစစ်နှင့်စစ်သားဆိုသော စာအုပ်ကို ဟိနိုရေးခြင်း ဖြစ်၏။ ဂျပန်ပြည်တွင် ထိုစာအုပ်မှာ လအနည်းငယ်အတွင်း တစ်သန်း ကျော်ရောင်းချရလေသည်။

'စစ်နှင့်စစ်သား'ခေါ် စာအုပ်တွင် ၄ ပိုင်းရှိပါသည်။ 'ရှုနှင့် စစ်သား'ခေါ် ဤပထမပိုင်းမှာ စစ်သားသစ်အဖြစ်နှင့် ၁၉၃၇ ခုနှစ်၊ နွေဦးပေါက်တွင် ဟန်ချောင်သို့ရောက်၍ ဟိနို ပထမဆုံးတွေ့ကြုံရုံများ ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယပိုင်းမှာ 'ပန်းနှင့်စစ်သား'ဖြစ်၍ ရန်သူတို့၏မြို့ ဖြစ်သော ဟန်ချောင်တွင် ဂျပန်စစ်တပ်များ ကြုံတွေ့ရုံအကြောင်း အရာများဖြစ်လေသည်။ 'ဂျပန်စစ်သား'ခေါ် တတိယအပိုင်းမှာ 'စုချောင်' မြို့ဆီသို့ တောင်ပိုင်းမှ ချီတက်လာသော စစ်တပ်ကြီးအကြောင်းနှင့် မေ ၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် စစ်သူရဲတို့ပိုင်းသော အလွန်ကျော်ကြားသည့် ဆန်ကင်ရဲတိုက် တိုက်ပွဲကြီးအကြောင်းဖြစ်၍ နောက်ဆုံးပိုင်းဖြစ်သော 'ပင်လယ်နှင့်စစ်သား'ခေါ် အပိုင်းမှာ ၁၉၃၈ ခုနှစ် ဆောင်းမတိုင်မီ အချိန်တွင် တကယ့် ပထမတန်းစစ်သားကြီးအဖြစ်သို့ရောက်လာသော ဟိနိုသည် မိုးကြိုးတမျှ ပြင်းထန်သော ကင်တန်မြို့သိမ်းယူသည့် တိုက်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်ကြွေးပေး ဖြစ်လေသည်။ ဤ ၄ ပိုင်းလုံးကိုပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘာသာပြန်ကာ တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် ဆက်လက်၍ ထုတ်ဝေသွားပါမည်။

'စစ်နှင့်စစ်သား'ခေါ် ဤမှတ်တမ်းမှာ 'အနောက်ဘက် စစ်မြေပြင် တွင် ငြိမ်သက်၍သွားလေပြီ'သော အနောက်နိုင်ငံ စစ်မှတ်တမ်း စာအုပ်များနှင့် ပြိုင်ယှဉ်နိုင်သည့် မှတ်တမ်းကောင်း သက်သေခံကြီး တစ်ခုဖြစ်ကြောင်းကို ငြင်းဆိုနိုင်ဖွယ်အကြောင်းမရှိပါ။

တရုတ်ဂျပန်စစ်ပွဲကြီး မစမီအခါက အရှိဟေးဟိနို (အမည်ရင်း ဆာဂျင်ကပ်စူးဒိုရိုတမေး)သည် ကြူရှူးမြို့ ပင်လယ်ကူးကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခုတွင် ဒါရိုက်တာလူကြီးတစ်ယောက်အဖြစ် လုပ်နေသူဖြစ်ရုံ သာမက၊ စာရေးဆရာကြီးတစ်ယောက်အဖြစ်နှင့်လည်း ကျော်ကြားသူ တစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ ဝါစီဒါတက္ကသိုလ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ စာရေး ဆရာသည် အားနက်ခေါ်ဆင်၏ အင်္ဂလိပ်ကဗျာများကို ဂျပန်ဘာသာဖြင့်

ပြန်ဆိုရေးသား၍ စာပေနှင့်ဆိုင်သော မဂ္ဂဇင်းများတွင်လည်း မကြာခဏ ထူးထူးခြားခြားအကြောင်းအရာများကို ရေးသားလေ့ရှိလေသည်။

၁၉၃၇ ခုနှစ်တွင် ဟိနိုရေးသော 'ဖန်ညှိတန်'ဝတ္ထုမှာ နာမည် ကျော် 'အကူတာဂါးဝါး'ဆုကို ဆွတ်ခူးမိသည်အထိ အထက်တန်း မြင့်၏။ ထိုအကူတာဂါးဝါးဆုမှာ ပြင်သစ်ပြည် 'ပရစ္စဂွန်းကော့'ဆု၊ အမေရိကန် 'ပူလီဇာ'ဆုတို့နှင့် တန်းတူဖြစ်၍ ထိုဆုကို ဟန်ချောင် စစ်မြေပြင်တွင် တိုက်ခိုက်နေစဉ်အခါမှာပင် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရလေသည်။

၁၉၃၇ ခုနှစ် နွေဦးပေါက်ကစ၍ ဟိနိုသည် တရုတ်ပြည် စစ်မြေပြင်တွင် သက်စွန့်ကြိုးပမ်း စစ်မှုထမ်းနေရာပေသည်။